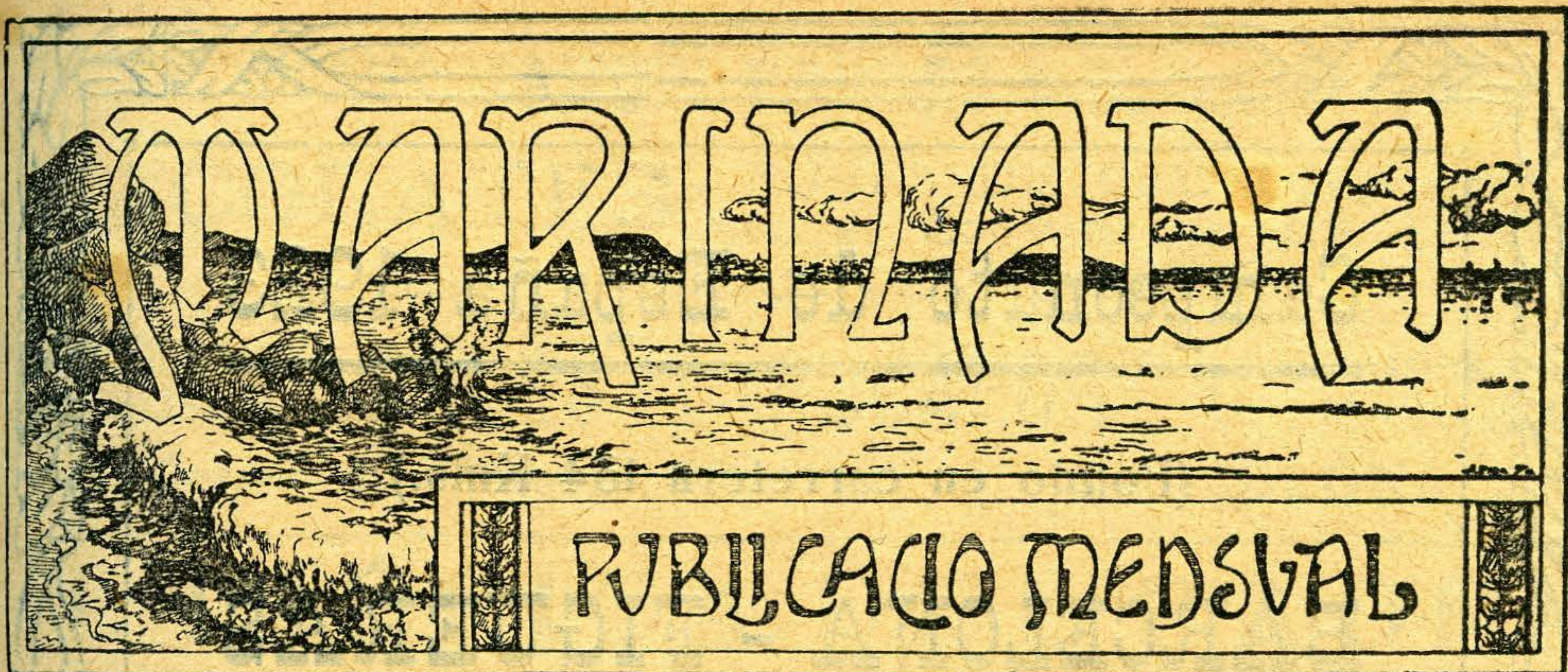
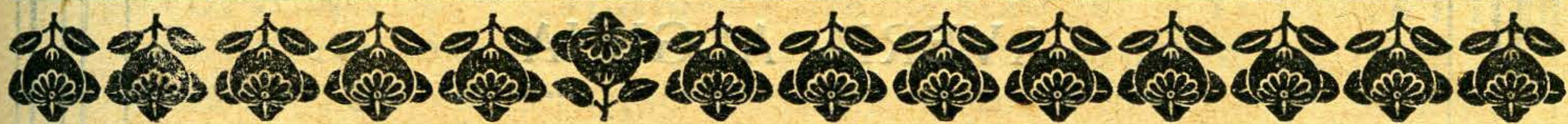




REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes.; nùm. solt 1 pta.



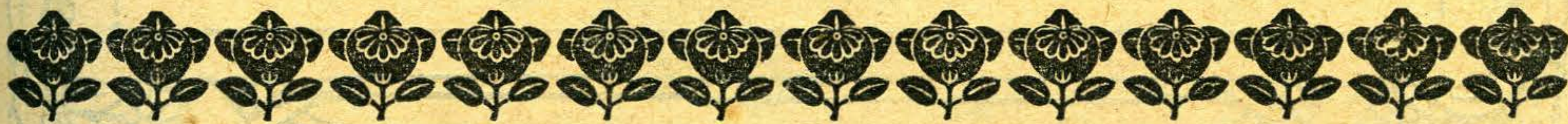
Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS



Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa



Campeonato de España 1923

(Fondo en carretera 134 Kms.)

BARCELONA - FIGUERAS

RECORRIDO EFECTUADO CON BICICLE-
TA PRECINTADA SIN EXPERIMENTAR
AVERIA ALGUNA

1.º J. JANER

Sobre

Ciclo "Sanromá"

Pneus Hutchinson

Llantas Kundtz



Solicite catálogo
de Sports



A. Sanromá

Balmes, 62

Teéfono, 1445 A.

BARCELONA

Aliments per a Règim Diètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suiça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERNENSES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS : **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancaster, 2

BARCELONA

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum
elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avis a als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les esta-
cions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si
és que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els dei-
xa davant el carrer Conde del Asalto.

ORBIS, S. A.

BARCELONA

Fàbrica pròpia de mobles per a oficines—Multicopis-
tes —::— Màquines per a calcular y demés invents
————— moderns per a la oficina —————

Casa Central

Barcelona

Clarís, n.º 5



Direc. Teleg.

Orbis = Barcelona

Telèf. A. 458

Domènec Funallet

Taps . Discs . Suro en planxes . Exportació mundial.

(Girona - Espanya)

SANT ANTONI DE CALONGE

J. Amat i C.^{ia}

Dispeses i Casa de menjars.

Esmerat servei

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 Palamós

SASTRERIA LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació . Especialitat en trajos de totes classes y gustos . Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4

PALAMOS



Chr. Hostmann - Steinberg'sche Farbenfabriken

CELLE (ALEMANIA)

FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS

CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA

MESSERFABRIK REINSHAGEN

REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España .

JACOB WEIL

BARCELONA - Aribau, 133 - Teléfono, 428



FRANCISCO SATORRA

LLOGUERS D'EMBALATS, ALFOMBRES, I CORTINES.
INSTAL·LACIONS DE LLUM I FORÇA :: DEPOSITARI EXCLUSIU

LÀMPARA LLEGÍTIMA TUNGSRAM (BUDAPEST) $\frac{1}{2}$ VAT.

Carrer Major, 16 — **PALAMÓS**

Cuina Económica - Bon estat

de conservació - ES VEN

CUINA, 70 cm. llarg; 55 cm. ample; 38 alt. - FORN, 48 cm. llarg; 30 ample.

Es donará per 120 ptes.

Raó: Major, 26 - Merceria - Palamós



ANIS DEL TIGRE EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR



ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Magatzem general d'Edicions i accessoris musicals

Especialitat en Violins antics i artístics . Lloguer de Pianos i altres instruments . Pressupostos per edició i administració de Produccions d'Art. Cordes CÉFALO, de fabricació especial per aquesta Casa.

Magí González Carrer de l'Hospital, 97, 1.er
— Barcelona



MARCA
REGISTRADA

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

P A L A M O S

Doctor Ramón Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de Paris i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1. 2
(Entre Aribau i Universitat)

Fábrica de CURTIDOS

Cordones :: Correas :: Cables y otros
Artículos de Cuero

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soteras

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegráfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMON SOTERAS

Disponible

Calle Sant Vicente

Número 199

2.º interior

VALENCIA



--(DAVANT ELS
MOLLS G. V.
DE LA ESTACIÓ
DEL NORT)

MARINADA

Trescant per les serres

De Calonge a la font de Panedes passant per Romanyà

El cronista per ajuntar-se amb la colla del «Club Excursionista Calongí» s'ha tingut de llevar una hora més dejorn que els altres per salvar la distància que hi ha de Palamós a Calonge: això no obstant, ha donat lloc a que pogués fruit de les delícies de l'hora matinal, aquella hora tant justament definida pel mestre Guimerà en *L'Any mil* quan diu:

«El cel s'aclara; els estels se fonen;
mansa la boira en l'horitzó s'ajunta;
a uns galls que canten altres galls responen;
l'orient és or; és foc; ja el sol despunta».

i sentir-se gojós en mig del camp d'escoltar el primer cant de la alosa quan s'enlaire vers el cel per descobrir la primera llum del sol ixent, i la piuladissa d'algun mussol que se'n va a joc, tot i pensant que aquestes delícies sols les copsen els qui matinegen, quan la major part de la humanitat les deixa perdre llastimosament dormint.

Entre el Molí d'en Maiola i Roca Riquel s'és ajuntat amb la colla composta d'ardides noies i dones a qui no espanta una caminada de 4 o 5 hores pujant i baixant muntanyes; els homes carregats amb els entriquells per fer un dinar a fora, i formant en conjunt una currua pintoresca.

Les noies s'adonen tot seguit que la mullena de les herbes ha embrutat llurs espadenyes estrenades de bon matí, i alguna té treballs per saltar les

passeres a causa de la estretor de les faldilles, però tot això no priva que la caminada se faci molt alegrement.

Passem sota cân Vilanova de Cabanyes, El Molí de ses Roques i el Molí Cremat; al Molí d'en Lluís els gossos ens reben amb una cridòria eixordadora, i al Molí més amunt admirem el bell paisatge que hi ha al davant, que algú califica d'olotí.

Tota la Riera dels Molins és deliciosa, amb les nombroses vernedes, les rescloses i els prats; però en aquest temps de l'any encare ho és més amb la remor de l'aigua que salta, la refiladissa dels rossinyols, la verdor dels camps, i la florida d'argelagues i ginestes.

A cân Riera unes rajoles de la paret ens assabenten que ja som a Romanyà encare que l'esglèsia i el nucli principal de població se trobi una hora i mitja més amunt. Els gossos en saluden de la manera que ells saben fer-ho, i no trobem ànima viventa en tot el camí més que una dona amb un cistell de pollastres, i el *Dimoni*, un homenàs qui a cavall del seu carro se'n va sotraquejant carretera avall.

En un revolt del camí fem una petita parada per descansar cinc minuts, i després per bona carratera que fa moltes giragonces en aquells clotals de muntanyes cobertes de suredes i bosc, quan ja el sol ens torra l'esquena i el cansament se fa sentir en joves i vells per una pujada tant llarga, comprenem amb satisfacció que ja som aprop del cim per descobrir a sol ixent Palamós on hi passa en aquells moments un dirigible que malgrat la gran distància veiem molt gros.

Un revolt més en el camí i ens trobem al cim de la carena amb cân Cama, l'esglèsia, cân Guitó i demés cases que donen a Romanyà l'impresió d'un poble ric.

La primera visita, com és de rigor, és pel suro Gros. Els homes tot seguit hi pugen i algunes dones també; el fotògraf de la colla en treu una vista.

S'hi llegeix una poesia alusiva per descansar un poc, i anem tot fiant a veure la bonica creu de terme.

Deixem de visitar el dòlmen i el menhir «*Sa Pedra Aguda*» perquè ens faria fer marrada, i ens disposem a devallar cap a la font de Panedes on s'ha de fer l'esmorzar.

A la part de ponent veiem la plana de la Selva, amb Llagostera, Cassà i altres pobles, i en segon terme el Montseny i la serralada que tanca l'horitzó.

Els qui comencem a sentir la molèstia d'una llarga caminada demanen dissimuladament quan falta per arribar a la font.—Ara, com ve de baixada, fa el cap de colla, amb un quart hi serem—; i tothom resta satisfet seguint corriols avall, per fer-se un tip d'aigua; però els corriols i les dreces no s'acaben mai, i la font qui sab on és, i el quart s'és convertit en una hora, quan en una llarga recolzada de la carretera, fa una giragonsa i ja hi som!

La Font Picant de Panedes és situada en el fons del torrent en el lloc

més escabrós; de manera que abans de fer-se la carretera actual hi havia pena de la vida de baixar-hi.

Després de tastar l'aigua per refrescar la gola resseca, cada hù se disposa a desembolicar l'esmorzar per satisfer les necessitats del cos. Després d'això, una ombra és buscada amb avidesa per jaure una estona, però fora dels coberts de la barraca de la font no n'hi ha cap de gaire agradosa, i cada qual s'enquibeix com pod.

Tot passant l'estona hem entrat amb conversa amb el guardià de la font un vellet amb barretina qui entre altres coses ens parla del «*pou de les gojes*» molt aprop d'allí, que contén que no té fons, situat al peu d'un espadat de roca que ja ens havia cridat l'atenció tot baixant. Això ens pica la curiositat i prometem anar-lo a veure un altra dia que tornem.

Mentrestant, als fogons ja hi ha foc, un gall és sacrificat, i amb l'acompanyament de congre i el marisc corresponent, els aficionats a l'art culinari, ajudats de les dones, preparen i deixen llest un arrós excel·lent.

Havent dinat ens preparem per la tornada; el bon humor és general. Seguim el torrent de Salenys avall (on hi ha el manantial de l'aigua d'aquest nom) per una carretera fins a la línia del tren on admirem l'airós pont de tres arcades, formant un viaducte. El cap de colla ens conta com ell el va fer en construir-se la línia de Sant Feliu a Girona.

Arribats a Bell-lloc Font Picant, com que encare ens sobra temps, anem a la font per beure un glop d'aigua i fer comparança d'una amb altra.

Després pugem al tren que ens deixa a Castell d'Aro, i els autos s'encarregen de completar l'excursió.

La Font de Panedes, ha dit algú, és per anar-hi els caçadors, i la de Bell-lloc, per anar-hi les senyores, dita que trobem forsa encertada.

En resum; les noies i dones han donat proves de ser bones excursionistes; els homes d'un alegre bon humor, i el cap de colla, malgrat ésser estranger però que fa molts anys que resideix a Calonge, de conèixer les tres-ques més que molts fills del país.

LL. BARCELÓ I BOU

31 Maig

Hospital de Palamós

El Patronat testimonia la seva gratitut en nom dels pobres, a tots els que contribueixen a sostenir l'Hospital, mitigant les tristesses del malalt i donant proves d'amor al pròxim, com ens ensenyen les doctrines de Jesucrist.

L'Alcalde-President

Manuel Arana

Sotscripció de lo recaudat per el sosteniment de l'Hospital, en l'any 1925

Ferrocarriles E. E., 1000 ptes; Manufacturas de Corcho, 500; E. Vincke, 500; F. Ribera, 300; J. Tauler, 200; Vda. E. L. Roura, 150; E. B. Calvó, 125; A. Alvarez, 100; M. Montaner, 100; Vda. J. Mauri Vilar, 100; J. Matas, 100; M. Palet, 100; A. Camós 100; Discos de Corcho, 50; R. Tauler i C.^a, 50; R. Coma, pvre., 50; J. Vilar Barnés, 50; T. Vilar B., 50; J. Cruz i C.^a, 50; Fills M. Xicoira, 25; C. Fina, Vda. Pol, 25; L. Gubert, 25; L. Carós, 25; R. C. B., 25; A. Cabruja de Llonch, 20; G. Roselló, 20; M. Roger, 20; Vda. M. Roger, 20; J. Ramió, 15; M. Sala, 15; L. Sala, 15, M. Rocas, 12; S. Camós, 12; F. Roldós, 12; A. Ubeda, 12; J. Figa, 10; E. Cateura, 10; J. Juera, 10; S. Gubert, 10; G. Gubert, 10; J. Matas Martinell, 10; J. Camós Pruneda, 10; E. Pagés, 10; A. Escoruela, 10; H. Sanner, 10; P. Reig, 10; M. Barnés, 10; N. N., 10; J. Camós, 10; Lloréns Castelló, 10; P. Valcàrcel, 10; J. Llobet, 10; P. Coll, 10; J. Badia, 10; D. Batlle, 10; Carbó, Marull, Diaz i C.^a, 10; J. Matamala, 10; J. Jimenez, 10; A. Targa, 10; E. Cantó, 8; F. Francés, 6; N. Roig, 6; E. Soliva, 6; J. Perxes, 6; J. Plaja, 5; Germans Teixidor Cabruja, 5; D. Servià, 5; Vda. P. Plaja, 5; R. Reig, 5; J. Gafas, 5; L. Figa, 5; J. Oliver Cirés, 5; Vda. L. Aliu, 5; J. Saló, 5; J. Camós, 5; D. Puigmacià, 5; F. Roget, 5; D. Garrell, 5; J. Bota, 5; P. V. 5; E. Recasens, 5; J. Tauler Mauri, 5; J. Prat, 5; F. Robau, 5; J. Robau, 5; R. Robau, 5; A. Noguer, 5; J. Forasté, 5; P. Alsina, 5; A. Casamort, 5; J. Vergés, 5; R. Pomes, 5; J. Caner, 5; J. Collboni, 5; E. Noya, 5; S. Ors, 5; P. Solas, 5; S. Moriscot, 5; E. Roura, 5; S. Perich, 5; R. Palet, 5; F. Costart, 5; V. Puiggrós, 5; S. Prats, 5; M. Mabres, 5; Mallol Germans, 5; R. Pagés, 5; J. Planas Francesch, 5; R. Casanovas, 5; S. Vall i família, 5; D. Ciurana, 5; R. Guitart, 5; J. Camós Cabruja, 5; M. Dalmau, 3; J. Casanovas Simón, 3; R. Burget, Vda. Aliu, 3; E. Rouvier, 3; C. Jordà, 3; S. Torrent, 3; E. Bañeras, 3; Vda. P. Berta, 3; P. Moradell, 2'50; J. Turró 2'50; A. Hernández, 2'50; M. Juncosa, 2; G. Marin, 2; V. Ors, 2; M. Roca, 2.—Total, pessetes: 4.529'50,

Extret del Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural, Abril 1925. Núm. 4

La estació paleontològica del "Pont de Ferro" i algunes consideracions sobre el volcanisme Olotí

Per Antoni de Bolós

Seguint els meus treballs de revisió de les notes i materials recollits per el meu pare D. Ramón de Bolós, he trovat unes apuntacions en un paper esgrogueit pel temps, que ha resultat ésser un croquis fet a llapis, ja mig perdut, amb acotacions quasi geroglífiques, de la situació de les capes del terreny en el desmont obert per fer els fonaments del «Pont de Ferro» damunt el Fluvià en la carretera d'Olot a Santa Coloma de Farnés, on foren trobats abundants restes de mamífer quaternari, amb indicació de la capa en la qual els fòssils foren trobats. Amb paciència he pogut desxifrar les notes, i reconstruir el croquis amb tota escurpulositat encare que prescindint de mides, per quant les notes no foren preses amb intenció de mostrar cap relació de mesura, i avui el poso a la consideració dels senyors consocis de la Institució, (Fig. 1) junt amb algunes reflexions sobre el volcanisme d'Olot, suggerides per les dades concretes sobre la situació de les capes volcàniques respecte a les sedimentaries que ens aporten les notes preses en 1888 per el meu pare.

Es de lamentar que el meu pare, dut d'un criteri que pecava d'humilitat excessiva, no hagués publicat ja en el seu temps aquesta informació, puix ella ja hauria pogut servir de guia als que fins ara han estudiat la regió volcànica d'Olot. Dut éll d'un afany inesgotable de recerca i observació dels fets de la natura, que li feu aplegar cuantioses col·leccions (herbari nombrós, col·lecció paleontològica amb restes de *Mamut* i *Rinoceros*, col·lecció volcànica, col·lecció malacològica terrestre i fluvial, que serví de base a J. M. SALVAÑA per a la seva monografia *Contribución al estudio de la fauna malacológica de los Pirineos catalanes* o sea *Descripción de la comarca de Olot en relación con la faunula malacológica local*, col·lecció de malacologia marina, col·lecció petrogràfica, col·lecció entomològica, etz.) en sa major part de la comarca d'Olot, no era gens donat a la publicació de les dades que recollia. Cal tenir en compte, però, que la època de la seva major activitat fou la que va desde els anys 1875 al 1890 en que les facilitats per a donar a publicitat eren escasses, durant la qual aplegà la major part de les seves col·leccions, i que després d'aquesta època, en la hora en que la revisió dels materials i la meditació dels fets observats l'haurien dut a la publicació de notes, algunes d'elles ja esboçades en els seus papers inèdits, fóu quant les obligacions de la professió i la família li restaren lleures per ocupar-se de les Ciències Naturals, que no deixà mai, però, d'una manera absoluta. Es de creure que l'esperança de realitzar aquesta recollida de fruits del seu pacient tre-

ball no l'abandonà mai, però la mort prematura, sobrevinguda quan encare estava en plena vigoria, li privà de poder-la dur a terme.

* * *

La estació paleontològica de que parlem, fou descoberta durant l'abril de l'any 1888. En aquella data es treballava en les obres de construcció del «Pont de Ferro» que va inaugurar-se el 10 d'agost de 1890, havent-se obert els indrets on corresponia fonamentar-hi les pilastres. Aquestos treballs posaren al descobert una serie d'estrats (Fig. 1), que reposaven damunt una roca basàltica, al cim de la qual, infosos en el fang turbós del últim llit, es trobaren abundants restes fòssils de mamífer.

De les indicacions del meu pare no's dedueix si el lloc de la troballa fou la riba dreta o la esquerra del riu, però tenint en compte un detall que ve consignat en el croquis, podem conjecturar quasi amb certesa que fou en la riba esquerra, o sigui la de la mateixa banda de la ciutat. Aquest detall és l'haver-hi marcada en el croquis com a indicació de la primera capa superior posada al descobert, la paraula *runes*. Per la situació de la població i per la costum d'Olot de llençar les runes o enderrocs de les cases prop del riu, s'ha de creure que les runes no podien trovar se sinó a la riba del mateix costat de la població, més que més tenint en compte que ni tenien necessitat de passar-les a l'altra banda,

RUNES

TERRA VEGETAL

AL·LUVIÓ GROLLER

VOLCÀNIC NO BASÀLTIC

ARENA FINA

FANG TURBÓS

AL·LUVIÓ

FANG TURBÓS CONTENINT
EL DIPÒSIT FOSSILIFER

BASALT

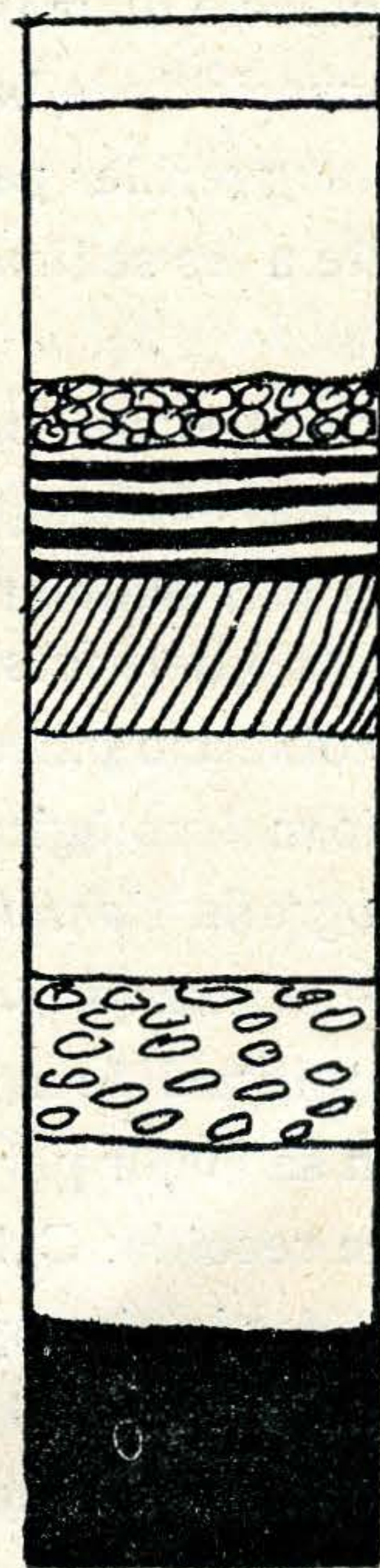


Fig. 1

ni tan sols hi havia facilitat de fer-ho, per tal com no existien sinó dos ponts, ben allunyats d'aquell indret, el pont de Sant Roc i el pont de Santa Magdalena. Pot concloure's doncs que la troballa fou feta en el desmont obert per fonamentar la pilastra del pont més propera a Olot.

En aquell temps sols fou mencionada aquesta troballa en una nota apareguda a «Crònica Científica» de Barcelona (Volúmn XI pàg. 445-446) expressant-se en els següents termes:

«Estación proto-histórica en Cataluña. — El reputado farmacéutico y naturalista D. Ramón Maria Bolós nos da en una carta particular que tenemos a la vista, algunos datos interesantes acerca del hallazgo de varios restos fósiles. Permítanos nuestro buen amigo

Sr. Bolós que reproduzcamos un párrafo de su carta. Dice así:

“ Al hacer los cimientos para el puente sobre el río Fluviá en la carretera de las
” Presas que se está construyendo, han salido algunos restos fósiles interesantes. Por
” las piezas dentarias me parece pueden atribuirse dichos restos al ciervo, al caballo,
” buey, a un pequeño herbívoro y a roedores primitivos. El lecho de estos fósiles es un
” *diluvium gris* que descansa sobre basalto y tiene encima una capa semiturbosa, es
” decir, el *cieno de estanques* cubierta por aluviones y otras erupciones volcánicas.
” Las piezas dentarias en su mayor parte molares han sido halladas en pequeño número,
” mero, no así los huesos deformes y quebrados que lo han sido en gran abundancia”.

Aprovechando la coincidencia de encontrarse juntos en nuestra redacción los dos únicos catedráticos de paleontología de las Universidades Españolas el Dr. Don Juan Villanova y Piera, profesor de la Universidad Central, y Dr. D. Francisco Vidal, professor de la Universidad de la Habana, les leímos el párrafo de la carta que acabábamos de recibir y ambos convinieron en que se trataba probablemente de una estación proto-histórica.

Confiamos en que el Sr. Bolós procurará completar cuanto sea posible la noticia de aquel importante hallazgo».

Aquesta nota fou transcrita en el volum III de la obra «Notas históricas de Olot» editada per el setmanari d'Olot «El Deber» (1914).

* * *

Els restes foren trobats en un estat de petrificació perfecte. Els ossos de cavall especialment, per el seu pes i la seva textura en les fractures, donen evidència que la substància ossia ha estat perfectament substituïda per substància mineral.

Els fòssils de moment no foren determinats amb exactitud, però més tard amb la vinguda a Olot de una excursió col·lectiva de la Societat Geològica de França, de la qual formava part Mr. CAREZ, aquest docte especialista els estudià, s'els emportà a París junt amb els fragments demolar de *Elephas primigenius* i determinà les espècies a que pertanyien. Més tard, el professor de Burdeus Mr. HARLÉ, prou conegut per els seus treballs en col·laboració amb ALSIUS per l'estudi de la «Bora gran d'En Carreres» de Serinyà, en

les seves dugues o tres visites a la regió volcànica d'Olot estudià els exemplars i comprovà la determinació de les espècies.

Basant-nos en aquests treballs podem dir que les espècies representades en aquella troballa foren:

Rupicapra europea, Cuv. (molar - 3)

Bos taurus L. (molar - 1)

Equus Caballus L. (varis molars i ossos, cubito enter)

Sus, sp. (dos ullals)

Capra hircus L. (un molar)

Continuarà

Què em farà de res...

Què em farà que la tempesta malestruga
cobreixi el cel de boires tenebroses
i privi la claror damunt la terra
si tinc la pura llum que els teus ulls llencen.

Què em farà que el vent la carn m'enfredoreixi
i geli bàrbrament lo que al pas trobi
si tinc prop de ma cara, caricioses,
les teves mans plenes de calidesa.

Què em farà que un jorn la mort, rient, em vingui
i clogui eternament mos quatre parpres
si se que amb les parpelles abaixades
veuré clara igualment la teva cara.

Res em farà res, ni la tempesta barbre
que priva la claror damunt la terra,
ni el vent que es llença com una ona monstre
damunt la meva carn i la farà freda,

ni la mort que tancant-me les parpelles
em porti a una altre vida tota incerta;

res em farà res, senzilla donà amada,

si se que arreu on sigui, on me trobi,

la teva imatge santa em vidrà a veure.

ANGEL VALLS i PUJOL

Badalona

La Festa Major

Narració de costums empordaneses

Homenatge a la Sta. Pepeta Vidiella

Quan En Badó arribà a la plaça, encare no hi havia ningú; mirà, llavors, el rellotge i vegé que en la impaciència freturosa havia vingut dues hores avants. Amb aire una mica esllanguit entrà en l'hostal; en un recó de la plaça, els mossos treien al carrer taules i cadires i donaven els darrers tocs al toldo de branques de pi que com inici de l'istiu, feia aixecar cada any per la Festa Major En Nitus hostaler.

S'assegué amb aire displicent en una cadira; demanà beure i a manca d'altre diversió, esguardà la plaça. Regada de poc, despedia una sentor de terra mullada que convida al repós beatífic de les tardes caluroses. Del interior de les cases eixia el xibarrí i gatzara propis d'un dinar de festa, que contrastava amb l'austeritat de les velles construccions. Noresmenys el cel atzurrós i brillant, el sol que esbandia la plaça i un aire fi que duia les sentors dels camp, donaven una nota de color brillant i alegroia. L'església amb els quatre graons gastats; la rectoria amb dos plàtans polsosos a la porta; la Casa de la Vila de grossa portalada i l'hostal amb la verdor de la pinassa al defora, donaven un conjunt d'alegria serena i noble, de quelcom equilibrat que no es deixa seduir per les reformes fetes al estanc de la cantonada, llampant i pintat de fresc, lluint unes coloraines a la porta.

Aquesta era la única cosa desagradable que el gustador de la bellesa podia trobar en la plaça del poble. Però En Badó era lluny d'establir comparances i delectar-se en contemplacions. No és que la seva intel·ligència i l'abelliment del seu esperit, l'allunyessin d'aquest tarannà. Molt al contrari; fill del propietari més ric del poble, havia rebuda bona cultura i fina educació en una escola de La Bisbal. Però en aquells moments la seva ànima era amarada d'una decepció acabada de rebre; tot ell es planyia del desengany que feia tirar en orris els plans formats. I és per això que s'era arredossat en un recó del hostal tot esllanguit i tristoi.

L'atractiu més important d'aquella Festa Major era el concurs de sardanistes que havia de celebrar-se aquella tarda. Era el premi, deu duros i una toia de flors per cada jove del rrotllo que repartís bé la primera sardana i que devia oferir a la seva parella, ballant junts la sardana de lluiment.

Badó era un bon sardanista; la seva fama era coneguda en totes les fes-

tes i festetes hagudes en la comarca Baix Empordanesa. Nomenat cap de colla, havia pensat tot seguit en la parella que debia compartir amb ell un càrrec tan delicat. Tot seguit se li presentà davant seu la figura bella de Roseta, a qui ell estimava amb l'incertitud de sapiguer si era correspost. Ell havia saborejat el seu triomf que hom considerava segur i es veia dolçament emocionat al costat de la fadrina que amb ma tremolosa duia agafada. Pensava això tot dinant i ni havia sentit una pregunta del seu pare. Aquest insistí:

—Noi, poc que sabia que fossis sort.

S'excusà barroerament. Pensava en el concurs de la tarda ont havia afermar-se el seu prestigi de sardanista. Prengué el café d'una glopada i es llençà al carrer anant a emparaular tot seguit la seva parella.

A casa d'ella encara dinaven.

—Seu, Badó, que menjaràs un bocí.

—Gràcies; ja som pres café a casa. No menjaria gota.

—Dôs posa-li un xic de retafia, Roseta.

Aquest convit no podia refusar-lo i tot asseient-se feu la demanda a la pubilla. Una mica enrogida la donzella, respongué amb veu no del tot segura el compromís que tenia ja de ballar-la. El pare vingué a son ajut.

—Perdona-la, sabs. Es forasters s'han de complaure.

Fins llavors no reparà una cara que el mirava. El foraster somriguent per sota el nas intervingué:

—Per mi no hi tinc cap inconvenient. Si la Roseta hi vol ballar...

El foraster estava assegut al costat d'ella mirant-la amb insistència. Hi havia una mica de burla en aquell mig riure i en Badó interrompé:

—De cap manera. No faltava més!

Y dessimulant la seva ràbia :—Ja ballaré amb un altre, digué, sortint al carrer, vermell per la vergonya i el ridícul.

—

L'hostal anava omplint-se de gent. Un amic vingué a deixondir-lo de les seves cabòries.

—Noi que has sigut matiner. Suposo estaras molt animat pel concurs.

—No ballaré pas, jo

—Poc que et crec. Que faria la colla sense tu?

—No ballo perquè no tinc parella.

Aquesta vegada l'amic esclafí una rialla.

—Un jove com tu no tenir parella? Aquesta si que és bona! Si ho sabien ses moses, es barallaven per ballar amb tu.

Llavors Badó contà al seu amic els passos que venia de fer i la negativa rebuda.

—Doncs jo de tu poc-que m'hi encaparraria. En buscava un'altra per demostrar-li que no la necessites per re i encare li faras quimera.

Acabà cedint l'enamorat i es comprometé dirigir la seva rotllana.

La plaça, de mica en mica, anava omplint-se de gent. Les donzelles, orgulloses del vestit que estrenaven, rumbejaven la gràcia de llur cos. En totes elles la frescor d'aquella terra preuada lluia en els seus ulls i en ses galtes rosades. Algunes d'elles eren vingudes de llunyes masies isolades en els conreus. El cosí o l'oncle foraster les acompanyaven i era bonic de veure les encaixades i salutacions de la gen coneguda aplegada per la festa. Els joves en un cantó de la plaça, vestit flamant i gorra nova, comentaven l'èxit del concurs. Hom podia veure el tipus de festejador i saranista d'ulls esclutai dors i posat desinvolt. Els rodafestes saludaven amb encaixades excessives, les amistats d'altres Festes Majors i els coneguts del hostal per la fira i eren ardits en tirar floretes a les noies casadores. Alguns vells s'erem arredossats en un recó de la plaça temorencs de les empentes; lluien el vestit de vellut negre de les grans diades, el coll de la camisa amb corvata i tot i la barretina vermella coronava llur testa com un símbol.

La multitud venia cada volta més espessa. Balcons i finestres vessaven gent, oferint la plaça un bell conjunt. Les colors més variades alegraven l'ambient, abundant els tons vius i lluminosos. La mica d'oratge havia minvat, venin la tarda tota quieta; el cel transparent anava empal·lidint a mesura que el sol davallava. La cridòria de la multitud aumentà al arribar la cobla; pujà aquesta al seu cadafalc i al afinar sos instruments començà la gent a retirar-se del mig de la plaça deixan espai lliure a les diferents colles.

La de'n Badó tenia més partidaris, però ell, lluny d'envalentonar-se havia son pensament en altre lloc. Mirava d'esquitllentes la Roseta, abillada amb gràcil vestit airós que feia ressaltar l'esveltessa del seu cos. El seu riure dringador arribava fins al pobre enamorat qui contemplava amb passió la donzella. Al costat d'ella hi havia el foraster considerat rival; era al ensems cap d'una colla disposada a guanyar el premi.

Quan el flaviol inicià el preludi, el silenci era pregon.

Les rotllanes ja formades, començaren a moure's incertament primer, més segures de sí mateix després, com les rodes d'un engranatge. Nerviosament i insegura ballava en Badó, més atent a la donzella cobejada que a la sardana que jogava la cobla, un cant bonic i apassionat que repeteix un instrument lo que l'altre inicia, com glosa l'enamorat la cançó d'amor que teixeix l'estimada.

Oh l'haver pogut dançar amb ella! Haver pogut estrenyer la seva mà i emmirallar se en els seus ulls de puresa infinida! Tenir vora seu aquella figurina en la que la música hi vibrava gràcilment. Ara la veia de quan en quan segons els moviments de la sardana, una mica repenjada vers el foraster. Ella és tombà una vegada; les seves mirades es trovaren: tot el foc d'una amor apassionada lluia en l'esguard de'n Badó. La Rosa digué quelques paraules al seu ballador i tornà a mirar-lo, iniciant una rialla.

El riure el desconcertà creient que és burlaven de la seva facècia. En el seu astorament feu malament la repartició, i la seva rotllana dançava encare quan el flaviol tocava el contrapunt, sornaguer i mofeta, burlant-se de la seva derrota.

Els partidaris de'n Badó feren un clam de desil·lució al veure fallida la victòria del sardanista. Aquest, confós i avergonyit, pal·lit l'esguard, és retirà de la plaça encofurnant-se en un recó del hostal. El premi fou per la rotllana capitostada pel foraster en mig dels aplaudiments de la multitud.

No eren apaivagats, que la cobla rompé la segona sardana. Els músics, una mica repenjada llur cadira en les potes del darrera, llançaven al cel les notes que ennartaven als oients. Tot l'Empordà era dintre aquella sardana. De tota la seva gràcia; de la frescor de les seves valls i la bellesa de les seves serralades, havia quelcom aquella música. Ara era una mica seriosa com un vell dançaire, ara venia alegroia i plena de claror com la seva Costa Brava; però sempre servava aquell regust de cosa tradicional, de tonada de pastor, ingènua i frescal que feia escoltar als vells amb ulls plorosos.

JOSEP AYESTA I BOIX

(Acabarà en el nombre pròxim)

Musicals

Joan Manén, (violí)

Alexandre Vilalta, (piano)

Associació de Música

VII Concert. I Curs

Magnífic aspecte el del teatre Carmen el jorn de la gran vetllada, un èxit esclatant, rotunde per afegir-lo a la gran sèrie dels obtinguts. L'art excels del famós violinista s'imposà tot seguit i captivà des de bon principi a nostre públic que seguí meravellat tot el transcurs del concert, aplaudint merescudament al final de cada peça.

No cal dir que l'acurat acompanyament del jove pianista Alexandre Vilalta fou digne de molts elogis i afirmà una vegada més l'alt prestigi de nostre compositor.

La primera part del programa l'integrà el «Concert en Sol menor, de Max Bruch, qual interpretació deixà encisat a l'auditori, arrancant un inoblidable ovació.

La ovació es repetí inacabable, esclatant en donar començ a la segona part; «Xacona», de Bach per a violí sol i «I Palpitis» de Paganini, en comptes

de «Sonata en sol menor» de Taitini Manén, que sobrepujà en gran manera a lo que esperaven els oients. Un silenci profund seguí durant llur execució i ja acabada, la gent es regalava les oïdes semblant-li sentir encara la melodia no aplaudint per no voler desfer l'encís i acabats llurs temps els aplaudiments avassalladors, incessants obligaren al Sr. Manén a sortir a saludar repetides vegades.

La tercera part composta per «Romanza en fa major» del gran Beethoven que obtingué sorollosos aplaudiments com també aixís «El Cant del Rosinyol», «Ave Maria» i «La dansa de les bruixes». Al acabar-se aquesta citada última part l'esclat d'ovacions que tributà l'auditori a abdós executants son de les que formen època. Rares vegades en el Teatre s'havia pogut escoltar una ovació semblant. Era per xó el premi ben merescut de Manén. I calmats que foren els aplaudiments ens tocà fora de programa, les «Variacions de la Jota», de Sarasate, que rebé novament la prova unànim d'assentiment.

No cal repetir que abdós artistes estigueren triomfals en son comès i fem punt final donant grans mercès a la nostra benemèrita Associació pel bon acert en la composició del concert.

* * *

El venider concert del mes de Juny serà confiat al famós sextet Granados, compost per piano, flauta, oboè, fagot, clarinet i trompa. Professors tots ells, solistes de l'Orquestra del Liceu, Banda Municipal i Orquestra Pau Casals.

A. CROSA

Crònica local

Una nota trista hem d'anotar al comensar la crònica d'aquest mes. El nostre bon amic en Modest Lloveras, ha traspassat als 21 anys d'edat, víctima d'una curta però crudel malaltia, (A. C. S.). De caracter afable i franc, s'havia fet estimar de tots els que'l conegueren.

Amb motiu d'aquesta pèrdua, la seva família, especialment son pare, l'ex-concejal d'aquest ajuntament en Pere Lloveras, ha rebut infinitat de proves de condol a les que juntem la nostra ben sincera.

S'apropa la Festa Major. Segons deixa entreveures serà lluidíssima i carulla de festeigs extraordinaris que a ben segur atrauran un gran nombre de forasters. Bones sardanes, bones atraccions, envelats festes marítimes i focs d'artifici i tot. No sembla que poguem queixar-nos la joventut, ja que no hi haurà temps disponible per fer-ho seguir tots el divertiments.

S'ha procedit a una repintada en els bancs del Passeig Marítim. Ço que caldria és que desapareixessin aquella infinitat d'herbes que l'enlletgeixen completament. També l'arranjament dels carrers Moro i Allada ha sigut un fet doncs era cosa que molt convenia.

El novell establiment de perfumeria nomenat «La Espuma» ha tancat ses portes al públic definitivament.

Nombroses felicitacions s'han rebut amb motiu del darrer nombre de «*MARINADA*» dedicat a Ex-libris. Mercès a tots.

Al Casino «El Port» segueixen la seva sèrie de balls i concerls. Ultimament ens visità la cobla «La Principal de Llagostera». La tant popular secció d'aficionats del mateix Casino posà a les taules el bonic drama en tres actes «Les Joies de la Roser» i el sainet «La criada nova». També es parla del èxit obtingut per la secció teatral del «Centre Econòmic» representant el drama «La masia de les flors» i la pessa còmica «Cu-cut».

Al teatre Carmen hi debutà dues artistes de varietès, ultra el programa acostumat de cine. I, amb complaença ens visiten dues companyies de teatre de Barcelona. La primera funció que donaren fou el drama de N'Enric Lluelles «La vida no és nostra» que agradà moltíssim al públic i aquest quasi omplènà totalment el teatre. El drama es desenvolupa tot ell en temps actual ço que el feu digne de poguer-se apreciar més clarament la valor de l'obra en general.

N'Enric Borràs, conegut abastament de Palamós, representà quatre dies més tart amb molt bon acert el drama «L'altra honra» que meresqué pel seu bon gust forts aplaudiments que tributà la gran concurrència que omplènà el teatre; per fi de festa es posà en taula el troç còmic «El dot de l'avi».

L'Eglèsia Parroquial revestí un aspecte verament magestuós el jorn de la Comunió Solemne de nens i nenes. Després de la missa acostumada anaren a rebre la sagrada eucaristia més de 32 nois i unes 34 noies. Seguí a tant vell acte la processó a l'Hospital acompanyada de l'orquestra.

Ja fa bo d'anar a pendre banys. Alguns tranquils més d'un jorn els hem vist nedant tranquil·lament.

Les obres del escenari del saló de cinema del «Econòmic» sembla que estan força adelantades.

Gran espectació al pas dels ciclistes per la nostra vila. Nombrosa multitut animà als corredors al seu pas, fentse aquesta sense cap incident.

Durant el passat mes ha plogut abundantment.

El conegut metge Sr. Josep Figa ha fet reedificar l'edifici de la seva propietat sita en el carrer de Munt. A més d'una verdadera joia la façana té un aspecte verament arquitectònic de modernitat.

Han sigut graduats bachillers en l'Institut de Girona, els distingits joves d'aquesta localitat en O. Llorens i en Lluís Pagès. Nostra enhorabona.

Continuament ancoren en nostre port nombrosos vaixells els quals em-

barquen i desembarquen un sens fi de mercaderies diverses i aglomerats de suro. Per fi després d'un mes de estar sense treballar s'ha resolt la vaga dels obrers carradors.

En diades de Pasqua, la Orquestrina de Barcelona Rag American Hesperia, donà en el casino «El Port» quatre concerts, adés celebrà lluits balls de tarda i nit.

Bona pesquera s'obté per aquestes costes. Malgrat això en el mercat, el peix, es paga a un ull de la cara.

Altra dels èxits obtinguts recentment per nostra «Associació de Música» és el confiat al nostre mestre barceloní Joan Manén el qual quedà contentíssim dels grans alpaudiments que fou objecte. En resum, un èxit esclatant. El dia del concert s'el obsequià amb una audició de sardanes.

Segons consta en el Programa Oficial, per la Festa Major ens visitarà la renomada Banda del Regiment d'Àsia.

Altra dels concerts que organitza nostra «Associació de Música» per el dia primer del present s'és confiat al reputat sextet «Granados» compost tot per grans professors.

Desitja padrina de guerra el legionari de segona Antoni Francès Darnas, Terç Estranger, sexta Bateria, 2.^a legió, 24 Companyia.—CEUTA (Marroc). Campament R.—guia.

Representant, es desitja per a Palamós i comarca relacionat en colmados, cafès i bars, etz. bon article. Escriure a S. E. Agència Helios Rla. de les Flors, 13, 1er. 1.^a.—BARCELONA.

Comoditat i rapidesa.—La Companyia dels «Ferrocarriels Econòmics Españoles, S. A.» línia de Palamós-Flassà- Girona, modificant l'itinerari del seus trens, des del dia 10 dels corrents, ha establert un lleuger que surt de Palamós a les 15'05 hores, passa per Palafrugell a les 15'32, per Torrent a les 15'48 i per La Bisbal a les 16'16, arribant a Flassà a les 16'47 per juntar-se amb el M. Z. A, i arribar a Barcelona a les 19'20, és a dir, que en 4'15 hores pot fer-se amb comoditat el viatge entre Palamós i Barcelona.

Per la tornada, hi ha des de fa temps un altra tren lleuger que agafa a Flassà a les 20'05 els passatgers que han sortit de Barcelona a les 17'40; passa per La Bisbal a les 20'40, per Torrent a les 21'05 i per Palafrugell a les 21'25, arribant a Palamós a les 21'47.

No poden donar-se més facilitats per els viatges entre Palamós i Barcelona, ni creiem que hi hagi cap més manera de poguer fer aquest trajecte amb més comoditat i rapidesa, per aquest motiu la Companyia dels «Ferrocarriels Españoles, S. A.» mereix moltes felicitacions per aquest acert en el itinerari dels seus trens a les que justen la nostra.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el Mes de Maig de 1925

1, vapor Italie, francès; 2, veler Ramona; 3, vel. Carmen; 4, vel Joven Paquito; 5, vel. Montjoy; 6, vap. Moncalieri, italià; 7, vap. Churruca, anglès; 8, vap. Oued Grou, francès; 9, vel. Pedro; 10, vap. Masaniello, italià; 11, v l. Joven Paquito; 12, vap. Cano, anglès; 13, vel. 2.^a Carmencita; 14, vel. Maria Rosa; 15, vap. Mont Seny; 16, vap. Labor, italià; 17, vap. Cabo La Plata; 18, vel. Joven Paquito; 19, vap. Ogontz, americà; 20, vap. Bankdale, anglès; 21, vap. Mar Adriático; 22, vap. Nicole Le Bourgne, francès; 23, vap. Japis; 24, vel. Romualda Ballester; 25, vap. Cabo La Plata; 26, vap. Cabo Sn. Martín; 27, vap. Orient, italià; 28, vel. Teresa; 29, vap Vilafranca; 30, vel. Joven Paquito; 31, vel. Maria Giménez; 32, vel. Porto Pi; 33, vel. Dolores Rodríguez; 34, vap. Mont Sant; 35, vel. Félix Martí; 36, vap. Cabo Corona; 37, vel Joven Paquito; 38, vel. Jenoveva; 39, vap. Hellen, noruèc; 40, vap. Cid, anglès. — Total, 40.

Registre Civil

Mes de Maig

Naixements: Carme Vidal Monells, Jordi Montaner Vingut, Lluïsa Mauri Chicars, Juli Vilar Cateura, Mateu Ferrer Serrat, Candi Salvadó Ciutat, Agustí Giménez Feliu, Julià Pagán López. — Total, 8.

Defuncions: Maria Soler Belluga, de 77 anys, Modest Lloberas Gironella, de 22 anys, Ramon Soler Serbosa, de 63 anys. — Total, 3.

Matrimonis, — 0.

LLORENS CASTELLÓ—PALAMÓS.



Hotel España

Sant Pau, 9 y 11
Telèfon, 232 A
Barcelona

200 Habitacions amb aigua
calenta i freda.-Gran confort.
Calefacció. - Ascensor. - Etz.

El preferit de la regió

GRAN RESTAURANT
PENSIO DESDE 15 PESSETES
COBERTS A SIS PESSETES =

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

FUNDADA L'ANY 1830

La més important i de més sòlids prestigis entre les companyies franceses.

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tranvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**



Cada año

se publica la

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly-Baillière—Riera)

cuidadosamente corregida y aumentada, conteniendo unos

trescientos mil datos y señas

de cuantos se dedican al Comercio, la Industria, Agricultura, Minería, Ganadería, etc., en la extensa y rica Región Catalana

Reseña Geográfica, Histórica y Estadística de cada entidad de población.
Producción. Vías de comunicación

Cuatro preciosos mapas

en colores; los más completos
que se han publicado

Anunciar en las páginas de la

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

es una garantía de seriedad e importancia comercial, y es de una eficacia extraordinaria

Un voluminoso tomo sólidamente encuadernado: 20 pesetas
Franco de portes en toda España

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Sección P. — Calle Consejo de Ciento, 240 — Barcelona



Pianos d'Ocasió

MERINO, propi per estudi, al comptat 250 pessetes, a plaços 290, ptes. lloguer, 5 ptes. cada mes.

KLERCH, amb perfecte estat, gran ocasió, al comptat 600 pessetes, a plaços 650, ptes. lloguer 15 ptes. cada mes.

Corominas i Creuat esplèndit, al comptat 1100 a plaços 1200, lloguer 25 ptes. cada mes.

R A Ó :

LLORENS

Major, 26

MERCERIA

PALAMÓS

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomás, Solés i C.^{ia} en Cta.



CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242 Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6



Hotel i café TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la estació
del passeig i al costat de l'administració d'automòbils

▣ Habitacions confortables ▣ Esplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

CASANOVAS

SASTRE

Ex-tallador d'importants cases de Barcelona - Trajos última creació
Gabardines - Impermeables - Especialitat en trajos d'etiqueta i uniformes
civils i militars

Palamós

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerbere, Irún i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Adroher Germans

Telèfon, 212. Apartat, 18

Telèfon interurbà, 3.

———— GIRONA ————

maquinària elèctrica.

material elèctric

Sastreria de Josep Viñas

Grans existències, dibuix i color alta novetat - Preus mòdics.

Carrer Cervantes, 5 (carretera)

PALAMOS

TALLER DE LLAUNERIA I LAMPISTERIA

Col·locació de canyeres per aigua i gas . Cristalls . Instal·lacions i

MATERIAL ELÉCTRIC

JOSEP FORASTER. Aixampli, 11. Palamós

Miquel Sala. Palamós

- Taller de Fusteria Mecànica -
Representant de la gran Companyia
de Segurs «La Unió i El Fénix Es-
panyol — Ademés contracta segurs
d'incendis, vida, accidents, enfer-
metats i ruptura de cristalls.

Paper per embalatge de taps.

PERE COLL-Palamós

Taller de Fusteria i Ebanisteria
Magatzem de Mobles de tota
mena . Es fan tota classe de tre-
balls d'encàrrec.

Notaries, 16 i 17

CALDERERIA I SOLDADURA AUTÓGENA

Construcció i reparació de calderes de coure i ferro - Instal·lació de tubos per
aigua, vapor i demás usos - Especialitat en soldaduras d'alumini, bronze,
ferro colat i estany-Instal·lacions i reparacions completes de cuines econòm-
iques, waters i lavabos, etz., etz.

Ramón Pagés - Passeig Castelar, 23 - Palamós

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume

TELÈFON 190 A

BARCELONA

: : Call, 21 :

St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PERSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS
A MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

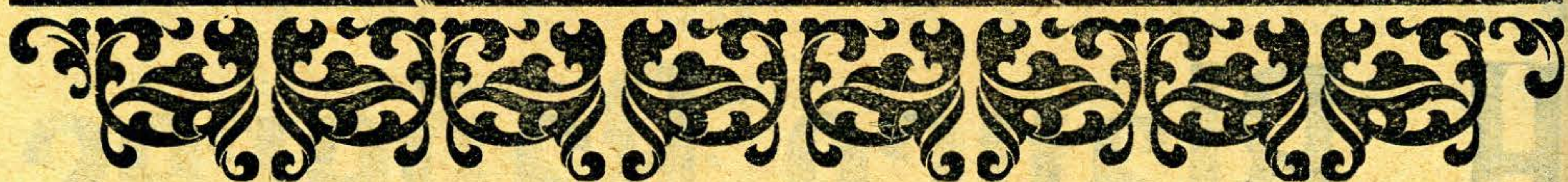


Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de Sant Pere, 7, entressol - Barcelona



Moderna Escola de Piano

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERENCIES DE TEORIA HISTORIA DE LA MÚSICA

Lliçons particulars i a domicili.

Maquinària i Articles

**PER A LES ARTS
DEL LLIBRE**

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per a imprentes, Enquadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fi-textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'imprentes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per a IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A
Telegramas "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve - Barcelona